

Պարույր Սևակ

Բանաստեղծի բախտը

Թեկուզ և ձեռքրդ գրչից էլ գրկեն,
Դու, միևնո՛ւյնն է, պիտի՛ որ երգես:
Թո՛ղ չտան ոչ մի լիագորություն,
Դու, մե՛կ է, սուտը պիտի՛ որ հերքես:
Քեզ կույր են կոչում,
Բայց տեսնում ես այն,
Ինչ որ շատերը չե՛ն կարող տեսնել:
Քեզ կաղ են կարծում,
Բայց այնտե՛ղ ես դու,
Ուր նրանք երբե՛ք չեն կարող հասնել:
Բախտի ճամփեքը տարբեր են լինում,
Նա ամեն մեկին տարբեր է սիրում
(Շատ անգամ նույնիսկ ատելությունը
Շուտ տված սիրո պատկեր է կրում):
Հաջողությունը թո՛ղ երես թերի,
Հաջողությունը թո՛ղ քեզնից տա խույս...
Թո՛ղ նրանք լինեն հաջող որսի շուն,
Իսկ դու կմնաս ձախորդ հետախո՛ւյզ:
Թո՛ղ նրանք լինեն հայտնի թարգմանիչ,
Իսկ դու ուզում ես մնալ վերժանո՛ղ:
Թո՛ղ նրանք լինեն անցավ մանկաբարձ,

Իսկ դու մնում ես կարեվեր ծնո՛ղ:
Թո՛ղ նրանք լինեն դարի մունետիկ.
Իսկ դու մնում ես դարի գաղտնարա՛ն,
Նրա՛նք՝ թեկուզ և ծառայեցրնող,
Դո՛ւ՝ ժողովրդի ինքնական ծառա՛ն...
...Բախտի ճամփեքը տարբեր են լինում,
Բախտն ամեն մեկին սիրում է տարբեր:
Նրանք ծնվել են, որ ապրեն հարբած,
Իսկ դու՝ որ քեզնով երբևէ հարբեն...